

На поточному рахунку України утворився «мінус» у \$5,5 мільярда

Дефіцит поточного рахунку України за дев'ять місяців 2011 року зріс у 10,8 разу. Такі дані наводять на сайті Нацбанку. Так, дефіцит поточного рахунку зріс до \$5,5 мільярда у порівнянні з \$506 мільйонами за січень-вересень 2010 року. У НБУ також зазначили, що дефіцит зведеного платіжного балансу у вересні становив \$2 мільярди, «що майже повністю нівелювало накопичений профіцит за перші вісім місяців».

Янукович ветовав закон про біометричні паспорти

На думку Президента, цей закон не може бути підписаний, оскільки несе ризики порушень конституційних прав громадян; є кроком назад на шляху впровадження європейських і міжнародних стандартів у галузі прав людини, виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України; не забезпечує безпеку громадян; призведе до невиправданого істотного збільшення бюджетних витрат, негативно позначить на бюджеті кожної сім'ї.

22,2

стільки відсотків опитаних Міжнародним кадровим порталом hh.ua менеджерів українських компаній назвали спорт своїм основним хобі. 16,6% мають творчі захоплення — займаються танцями, живописом і вокалом.

Без Ющенка газової угоди в 2009-му могло б і не бути

У нещодавньому інтерв'ю Бі-Бі-Сі екс-президент Віктор Ющенко висловив думку, що справа Тимошенко «не є політично обумовленою». «Уклавши з російським прем'єр-міністром Володимиром Путіним у 2009 році газові угоди, Тимошенко зрадила національні інтереси», — сказав він.

Сьогодні подібне можна закинути й екс-президенту. За п'ять років Ющенко не зробив нічого, аби Україна стала сучасною цивілізованою державою. Пригадайте постійні чвари всередині країни: все виясняли, хто розумніший, хто дурніший, якому куму яку посаду влітати. А перепалки між Кабміном і Секретаріатом Президента! Не встигав уряд вранці прийняти документ, як уже ввечері пан Балога, який очолював Секретаріат, давав негативні коментарі та говорив про президентське вето. Інколи просто так, аби наперекір. За цим усім спостерігати було психологічно важко. Бо ти бачив, що людей, які прийшли до влади, абсолютно не цікавить країна. Продажність і невміння домовлятися — ось основні риси українських політиків, які в цей період проявилися сповна.

А тепер щодо газу. Чи такий уже Віктор Андрійович білий і пухнастий, як хоче переконати суспільство, і чи не він винен у тому, що Україна отримала такий невигідний контракт і таку високу ціну на паливо?

2005 рік. Призначення Олександра Івченка в березні головою НАК «Нафтогаз України». Будучи недалекоглядним і абсолютно некомпетентним, він за підтримки Ющенка затіває конфлікт із «Газпромом». Незважаючи на те, що між двома країнами діє міждержавна угода від 4

жовтня 2001 року та наступні за нею газові контракти, в яких закріплена ціна в 50 дол. за 1 тис. куб. м, у період із 2002-го по 2011 рік («Дзеркало тижня» від 20 серпня 2011 р., — авт.), він в односторонньому порядку ставить питання про її переукладання, вимагаючи від Росії більшої оплати за транзит газу до Європи — замість 1,09 долара за тисячу кубометрів на 100 кілометрів до 1,6 долара і повний перехід від бартерних схем розрахунків до прямих грошових.

«Газпром» із задоволенням хапається за ідею перегляду умов чинного на той час договору. Російське керівництво давно драгувала поведінку Ющенка і його команди. Тому в Протоколі переговорів занотували, що зміни домовленостей відбуваються з ініціативи української сторони (коментар Володимира Литвина, 4 грудня 2008 року, — авт.). Взамін Москва пропонує, щоб обидві країни, починаючи з 2006-го, перейшли до нової методики обрахунків ціни на газ. Відповідно, у 2009-му вона має складати уже \$160-170 за тисячу кубометрів, тарифи на транспортну частину — 1,6 долара за тисячу кубометрів на 100 кілометрів.

Україна, яка виявилась ініціатором розірвання угоди, не погоджується на такі умови. Конфлікт набирає обертів. Ми пам'ятаємо, як Міллер відмовлявся зустрічатися із Івченком. Той його дуже драгував. До речі, Івченко того часу драгував всю Україну. Самовпевнений чиновник, якому в руки потрапило таке серйозне підприємство, намагався демонструвати свою значимість, а виглядало як самодурство, особливо коли він під час робочих зустрічей вимагав переукладання з російської. Врешті конфлікт із затяжного пере-

ріс у конкретні дії — 1 січня 2006-го «Газпром» припиняє постачання газу на територію України. Відновив лише 4 січня, заставивши Україну піти на невигідні умови, які вона сама й спровокувала. До слова, все це відбувалося без Тимошенко: на той час Прем'єр-міністром України був Юрій Єхануров, дуже наближена до Ющенка постать, який, до речі, саме через цей договір полатився своєю посадою. Верховна Рада тоді оголосила йому відставку з формулюванням «зрада національним інтересам».

Тут доречно згадати «РосУкрЕнерго», яке саме за згоди Ющенка з'явилося тоді у новому договорі як посередник і яке встигло за ці кілька років усім українцям набити оскомку. Це з ним боролася Тимошенко. Це його відстоював у 2008 році під час переговорів із Москвою Ющенко. Хоча він заперечує. Натомість під

час допиту в суді цей факт підтвердив колишній голова «Нафтогазу» Олег Дубина. «Я вважаю, що Віктор Андрійович швидше підтримував, аніж ні, компанію «РосУкрЕнерго», — заявив він. На уточнююче запитання судді, звідки йому про це відомо, Дубина відповів: «Я зустрічався з представниками РУЕ в кабінеті Віктора Андрійовича Ющенка, і ці висновки роблю з особистих спостережень» («Українська правда»).

Сьогодні Ющенко заявляє, що не має жодного стосунку до угоди 2009 року. Мовляв, Тимошенко сама зніщувала цей невигідний для країни контракт. Тоді питання: чому Президент як глава держави не втрутився у переговорний процес? Чому відкликав 31 грудня 2008-го з переговорів у Москві, яка була готова продавати Україні газ по ціні 235 доларів за тисячу кубометрів, голову

«Нафтогазу» Олега Дубину? Останній підтвердив цей факт у суді. На запитання «Чи правда, що Ющенко відкликав вас із переговорів у Москві, щоб залишити РУЕ у посередницьких схемах поставок газу?» той відповів: «Так, Ющенко відкликав мене з переговорів» («Українська правда»).

Ми пам'ятаємо реакцію Росії. Роздратована, користуючись своїм монополістичним становищем, вона вдруге припинила поставку газу в Європу через українську трубу. Тільки вже не на три дні, а на два тижні. Європа мерзла. Треба було щось робити. Ось тут би об'єдналися двома лідерами, визначилися зі спільною позицією. Натомість ми щодня з екранів телевізорів чули лише звинувачення один одного. Договір 2009 року — це те, чого могла не допустити Україна, якби при владі був не меркантильний керівник, а серйозний менеджер, для якого робити важливі справи було б за честь.

Тому, коли ми говоримо про відповідальність, то в першу чергу вона повинна лягати на плечі господаря дому, а якщо бути справедливим, то принаймні він мав би розділити її з колегами «по цеху». В цьому разі — з екс-прем'єром. Принаймні було б чесно перед людьми і світом. А так «великий бухгалтер» осоромився сам і підставив по-крупному свою державу. Тепер ще й роздає «мудрі» коментарі. А ще заявляє, що бачить себе в парламенті. Йти він туди хоче не за «мажоритаркою», а за партійним списком, мовляв, відчуває відповідальність за партію.

Хто б говорив про відповідальність.

Галина ФЕДОРЕНКО
головний редактор

ПО-НОВОМУ

Українські банки переходять на плаваючу ставку кредитування

Банкіри знайшли спосіб обійти Заборону на зміну умов кредитування в односторонньому порядку та почали активно видавати довгострокові кредити з плаваючою ставкою, повідомляє канал «24». 17 жовтня в Цивільному кодексі вперше врегульовано застосування плаваючих кредитних ставок. Відповідний закон надав банкам право підвищувати плаваючу ставку і зобов'язав знижувати її за певних обставин. Про ці зміни клієнта повинні повідомляти в письмовому вигляді за 15 днів до набрання чинності нових ставок.

3-ЗА КОРДОНУ

Європарламент не припинить переговори з Україною про асоціацію

У Євросоюзі узгодили остаточний текст резолюції по Україні та вирішили не припиняти переговори щодо укладання Угоди про асоціацію.

Таке рішення Європарламент узгодив на консультаційній зустрічі у вівторок, повідомляє «Deutsche Welle».

Остаточний текст резолюції по Україні став результатом компромісу всіх політичних сил Європарламенту, пише видання.

За словами євродепутата-соціаліста Марека Сівця, його фракція виступала проти припинення переговорів із приводу Угоди про асоціацію.

«На мою думку, немає взаємозалежності між справою Юлії Тимошенко й укладанням Угоди про асоціацію», — сказав Сівец.

Водночас представник Європейської народної партії — побра-

тима української «Батьківщини» — Елмар Брок висловив переконання, що шанси підписати Угоду про асоціацію до кінця року, як того прагнуть і Брюссель, і Київ, залишаються.

«Ця угода є взаємовигідною. Однак ми не можемо забувати, що Євросоюз — це спільнота, яка базується на спільних цінностях. Переслідуючи наші інтереси, ми не можемо, як кажуть, «продавати душу», — зауважив пан Брок.

Тим часом євродепутат від «зелених» Ребека Гармс розповіла, що у документі чітко записано, що якщо в Україні не буде «стабільних демократичних відносин»: незалежної судової системи (зокрема скасування «вибіркового правосуддя», як у випадку Тимошенко) та свободи преси, то Угода про асоціацію з Україною ратифікована не буде, а отже, не почне діяти.

БІЗНЕС

Ахметов набрав боргів у Росії

Українська компанія ДТЕК позичила близько мільярда доларів за останні три тижні для привати-

зації. Про це повідомив гендиректор ДТЕК Максим Тимченко в інтерв'ю «Reuters».

Так, за його словами, ДТЕК позичила 500 млн. дол. у російському «Сбербанку» та 340 млн. — у ВТБ.

«Ці фонди призначені для майбутньої приватизації та інших придбань, але вони пропонують деякий резерв на випадок кризи», — сказав Тимченко.

Також він розповів, що ДТЕК має намір узяти участь у тендерах

із приватизації обленерго, які мають відбутися в Україні. ДТЕК хоче придбати частки у «Західенерго», «Дніпробленерго», «Київенерго» та «Донецьобленерго». Тимченко зазначив, що ці компанії є цікавими, бо ДТЕК мають найбільші частки в них.

Він також назвав жорсткими умови тендерів. ДТЕК є частиною імперії найбагатшого в Україні бізнесмена Ріната Ахметова. Вона входить до складу СКМ.

УМОВИ

Росія вже не хоче пускати Україну у вільну торгівлю з ЄС

Члени СНД можуть ініціювати консультації з Україною з питання підготовки угоди про зону вільної торгівлі (ЗВТ) з Євросоюзом. Про це заявив відповідальний секретар Комісії Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану Сергій Глазьев.

Він зазначив, що вільна торгівля між Україною та ЄС, угода якої готується, є потенційною загрозою для ринку СНД.

«Я не виключаю, що в будь-який момент одна зі сторін (СНД) зажадає проведення консультацій щодо зони вільної торгівлі з Євросоюзом», — сказав Глазьев.

Він підкреслив, що якщо в результаті цих консультацій з'ясується, що загроза дійсно існує, то в угоді про ЗВТ можуть виникнути нові захисні заходи.

«В цьому разі, якщо уряди (країн СНД) вважатимуть, що виникають загрози для нашої взаємної торгівлі, угода може почати розвиватися, тобто з'являться нові вилучення, тож замість подальшої інтеграції ми отримаємо новий бар'єр», — сказав Глазьев.

Як повідомлялось, Україна, Росія, Білорусь, Казахстан, Вірменія,

Киргизстан, Молдова і Таджикистан домовилися про створення зони вільної торгівлі. Азербайджан, Узбекистан і Туркменістан договір поки що не підписали.

У список вилучень у рамках зони вільної торгівлі СНД потрапили енергоносії, метали, цукор, спирт, горілка та ін.

До слова, натомість перший віцепрем'єр-міністр України Андрій Клюєв і комісар Євросоюзу з питань торгівлі Карел де Гухт завершили переговори щодо зони вільної торгівлі між Україною та Європейським Союзом.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Українських олігархів можуть обкласти податками

Президент Віктор Янукович повідомив, що зараз влада вивчає можливість додаткового оподаткування осіб, які мають великі прибутки. Про це повідомляє ТСН.

За словами глави держави, з такими податками треба бути дуже обережними, щоб не відлякати потенційних інвесторів.

Янукович також додав, що великий бізнес має «допомагати країні в тих програмах, які сьогодні держава ще не здатна виконувати».

Нагадаємо, у серпні група з 16 заможних жителів Франції, серед яких бізнесмени і топ-менеджери, підписалася під закликом підняти податки для багатих, щоби ті зробили свій внесок в оздоровлення французької економіки. Наразі уряд Франції планує зібрати до бюджету додаткових 200 мільярдів євро за рахунок уведення 3% податку на зарплати розміром понад 500 тисяч євро на рік.